

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2022/C 138/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

Bíróság

2022/C 138/02 A Bíróság határozata (2022. február 1.) a hivatalos munkaszüneti napokról és a törvénykezési szünetekről 2

Törvényszék

2022/C 138/03 A Törvényszék határozata (2022. február 9.) a törvénykezési szünetekről 3

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2022/C 138/04 C-191/21. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2022. február 10-i végzése (a Cour administrative d'appel de Lyon [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance kontra Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – 392. cikk – Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás – Hatály – Vizonteladási szándékkal vásárolt épületek és építési telkek értékesítése – Az ingatlanok megszerzésekor adólevonásra nem jogosult adóalany – Héta alá eső vizonteladás – Az „építési telkek” fogalma) 4

2022/C 138/05	C-460/21. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. február 7-i végzése (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD] [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelem)– Vapo Atlantic SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Jövedéki adók – 2008/118/EK irányelv – Az 1. cikk (2) bekezdése – Speciális célú egyéb közvetett adók kivetése – „Speciális célok” – Fogalom – A nemzeti közúthálózat koncessziójogosult közvállalkozásának finanszírozása – A balesetek számának csökkentésére és a környezeti fenntarthatóságra irányuló célkitűzések – Tisztán költségvetési cél – A jogsalap nélküli gazdagodáson alapuló adóvisszatérítés megtagadása – Feltételek)	5
2022/C 138/06	C-745/21. sz. ügy: A Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Hollandia) által 2021. december 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – L. G. kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	5
2022/C 138/07	C-760/21. sz. ügy: A Verwaltungsgericht Wien (Ausztria) által 2021. december 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kwizda Pharma GmbH	6
2022/C 138/08	C-765/21. sz. ügy: A Tribunale ordinario di Padova (Olaszország) által 2021. december 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – D. M. kontra Azienda Ospedale-Università di Padova	8
2022/C 138/09	C-768/21. sz. ügy: A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2021. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TR kontra Land Hessen	9
2022/C 138/10	C-770/21. sz. ügy: Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2021. december 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH kontra Direktor na Teritorialna direksia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”	10
2022/C 138/11	C-773/21. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-43/20. sz., AV és AW kontra Parlament ügyben 2021. október 6-án hozott ítélete ellen AV, AW által 2021. december 9-én benyújtott fellebbezés	12
2022/C 138/12	C-776/21. sz. ügy: Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2021. december 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EV kontra Alltours Flugreisen GmbH	13
2022/C 138/13	C-797/21. sz. ügy: A Sofiyski rayonen sad (Bulgária) által 2021. december 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Y. YA. kontra K. P.	13
2022/C 138/14	C-805/21. sz. ügy: A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. december 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ZhU és RD elleni büntetőeljárás	14
2022/C 138/15	C-806/21. sz. ügy: A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2021. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TF ellen folytatott büntetőeljárás	14
2022/C 138/16	C-809/21. sz. ügy: A Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Hollandia) által 2021. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nokia Solutions and Networks Oy kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	15
2022/C 138/17	C-820/21. sz. ügy: Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2021. december 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Vinal” AD kontra Direktor na Agentsia „Mitnitsi”	15
2022/C 138/18	C-829/21. sz. ügy: A Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Németország) által 2021. december 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TE, RU, képviseli TE mint törvényes képviselő	16
2022/C 138/19	C-833/21. sz. ügy: Az Audiencia Nacional (Spanyolország) által 2021. december 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación S.A.U kontra Tribunal Económico Administrativo Central	17
2022/C 138/20	C-16/22. sz. ügy: Az Oberlandesgericht Graz (Ausztria) által 2022. január 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatsanwaltschaft Graz kontra MS	17

2022/C 138/21	C-30/22. sz. ügy: Az Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgária) által 2022. január 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DV kontra Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo	18
2022/C 138/22	C-33/22. sz. ügy: A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. január 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Österreichische Datenschutzbehörde	19
2022/C 138/23	C-75/22. sz. ügy: 2022. február 4-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Cseh Köztársaság	19
2022/C 138/24	C-82/22. P. sz. ügy: A Törvényszék (hatodik tanács) T-82/22. sz., Jalkh kontra Parlament ügyben 2021. december 1-jén hozott ítélete ellen Jean-François Jalkh által 2022. február 7-én benyújtott fellebbezés	21
Törvényszék		
2022/C 138/25	T-13/22. sz. ügy: 2022. január 3-án benyújtott kereset – Loutsou kontra EUIPO (POLIS LOUTRON)	22
2022/C 138/26	T-24/22. sz. ügy: 2022. január 14-én benyújtott kereset – Bensoussan kontra EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)	23
2022/C 138/27	T-36/22. sz. ügy: 2022. január 19-én benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)	23
2022/C 138/28	T-37/22. sz. ügy: 2022. január 19-én benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)	24
2022/C 138/29	T-38/22. sz. ügy: 2022. január 20-án benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (CERVIRON Perfect Care)	25
2022/C 138/30	T-39/22. sz. ügy: 2022. január 19-én benyújtott kereset – OA kontra Parlament	25
2022/C 138/31	T-49/22. sz. ügy: 2022. január 27-én benyújtott kereset – Románia kontra Bizottság	26
2022/C 138/32	T-58/22. sz. ügy: 2022. január 31-én benyújtott kereset – Labaš v EUIPO (FRESH)	28
2022/C 138/33	T-67/22. sz. ügy: 2022. február 1-jén benyújtott kereset – Guma Holdings kontra EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)	28
2022/C 138/34	T-70/22. sz. ügy: 2022. február 3-án benyújtott kereset – Novasol kontra ECHA	29
2022/C 138/35	T-74/22. sz. ügy: 2022. február 8-án benyújtott kereset – Siemens kontra Parlament	30
2022/C 138/36	T-77/22. sz. ügy: 2022. február 9-én benyújtott kereset – Asesores Comunitarios kontra Bizottság .	31
2022/C 138/37	T-80/22. sz. ügy: 2022. február 14-én benyújtott kereset – OF kontra Bizottság	32

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában

(2022/C 138/01)

Utolsó kiadvány

HL C 128., 2022.3.21.

Korábbi közzétételek

HL C 119., 2022.3.14.

HL C 109., 2022.3.7.

HL C 95., 2022.2.28.

HL C 84., 2022.2.21.

HL C 73., 2022.2.14.

HL C 64., 2022.2.7.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG HATÁROZATA

(2022. február 1.)

a hivatalos munkaszüneti napokról és a törvénykezési szünetekről

(2022/C 138/02)

A BÍRÓSÁG,

tekintettel az eljárási szabályzat 24. cikkének (2), (4) és (6) bekezdésére,

mivel e rendelkezések értelmében el kell készíteni a hivatalos munkaszüneti napok jegyzékét, és meg kell határozni a törvénykezési szünetek időpontját,

ELFOGADJA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az eljárási szabályzat 24. cikke (4) és (6) bekezdésének alkalmazásában a hivatalos munkaszüneti napok a következők:

- újév,
- húsvéthétfő,
- május 1.,
- május 9.,
- áldozócsütörtök,
- pünkösdhétfő,
- június 23.,
- augusztus 15.,
- november 1.,
- december 25.,
- december 26.

2. cikk

A 2022. november 1-jétől 2023. október 31-ig tartó időszakban az eljárási szabályzat 24. cikke (2) és (6) bekezdésének alkalmazásában a törvénykezési szünetek időpontjai a következők:

- 2022 karácsony: 2022. december 19., hétfőtől 2023. január 8., vasárnapig,
- 2023 húsvét: 2023. április 3., hétfőtől 2023. április 16., vasárnapig,
- 2023 nyár: 2023. július 16., vasárnaptól 2023. augusztus 31., csütörtökig.

3. cikk

A jelen határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételének napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2022. február 1-jén.

a hivatalvezető

A. CALOT ESCOBAR

az elnök

K. LENAERTS

TÖRVÉNYSZÉK

A TÖRVÉNYSZÉK HATÁROZATA

(2022. február 9.)

a törvénykezési szünetekről

(2022/C 138/03)

A TÖRVÉNYSZÉK,

tekintettel az eljárási szabályzat 41. cikkének (2) bekezdésére,

ELFOGADJA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2022. szeptember 1-jén kezdődő törvénykezési évben az eljárási szabályzat 41. cikke (2) és (6) bekezdésének alkalmazásában a törvénykezési szünetek időpontjai a következők:

- 2022 karácsony: 2022. december 19., hétfőtől 2023. január 8., vasárnapig,
- 2023 húsvét: 2023. április 3., hétfőtől 2023. április 16., vasárnapig,
- 2023 nyár: 2023. július 16., vasárnaptól 2023. augusztus 31., csütörtökig.

2. cikk

A jelen határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2022. március 8-án.

a hivatalvezető

E. COULON

az elnök

M. VAN DER WOUDE

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (hetedik tanács) 2022. február 10-i végzése (a Cour administrative d'appel de Lyon [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance kontra Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS

(C-191/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – 392. cikk – Az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás – Hatály – Viszonteladási szándékkal vásárolt épületek és építési telkek értékesítése – Az ingatlanok megszerzésekor adólevonásra nem jogosult adóalany – Héta alá eső viszonteladás – Az „építési telkek” fogalma)

(2022/C 138/04)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour administrative d'appel de Lyon

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Alperesek: Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS

Rendelkező rész

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 392. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az kizárja az árrés adóztatására vonatkozó szabályozás építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre való alkalmazását, ha az ilyen, beépítettként megszerzett földterületek a megszerzésük és az adóalany általi továbbértékesítésük időpontja között építési telekké váltak, azonban nem zárja ki e rendszer építési telkek értékesítésére irányuló ügyletekre való alkalmazását, ha e földterületek jellemzőit az adóalany általi megszerzésük és továbbértékesítésük időpontja között megváltoztatták, így például azokat parcellákra osztották fe.

⁽¹⁾ A benyújtás napja: 2021. március 25.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. február 7-i végzése (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD] [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme)– Vapo Atlantic SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-460/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Jövedéki adók – 2008/118/EK irányelv – Az 1. cikk (2) bekezdése – Speciális célú egyéb közvetett adók kivetése – „Speciális célok” – Fogalom – A nemzeti közúthálózat koncessziójogosult közvállalkozásának finanszírozása – A balesetek számának csökkentésére és a környezeti fenntarthatóságra irányuló célkitűzések – Tisztán költségvetési cél – A jogalap nélküli gazdagodáson alapuló adóvisszatérítés megtagadása – Feltételek)

(2022/C 138/05)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: Vapo Atlantic SA

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rendelkező rész

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2022. február 7-i végzésével az alábbiak szerint határozott:

- 1) A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem követ az e rendelkezés értelmében vett „speciális célokat” az olyan díj, amelynek bevételeit általános jelleggel a nemzeti közúthálózat koncessziójával rendelkező közvállalkozásnak szánják, és amelynek szerkezete nem utal a fő közúti üzemanyagok fogyasztásától való eltántorításra irányuló szándékra.
- 2) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy a nemzeti hatóságok a 2008/118 irányelvvel ellentétes közvetett díj visszatérítésének megtagadását e díj harmadik személyekre való áthárításának vélelmezésével, és következésképpen az adóalany jogalap nélküli gazdagodásának vélelmezésével indokolhassák.

⁽¹⁾ A benyújtás napja: 2021. július 26.

A Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Hollandia) által 2021. december 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – L. G. kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-745/21. sz. ügy)

(2022/C 138/06)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle

Az alapeljárás felei

Felperes: L. G.

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e az uniós joggal, ha a nemzeti jog rendelkezése alapján azon gyermek mindenek felett álló érdeke, akivel a kérelmező a kérelem benyújtásának időpontjában várandós volt, önálló jelentőséggel bír a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása során?
2. a. Ellentétes-e a dublini rendelet⁽¹⁾ 16. cikkének (1) bekezdésével e rendelkezés alkalmazása, ha a kérelmező házastársáról van szó, aki jogszerűen tartózkodik abban a tagállamban, amelyhez a kérelmet intézték?
b. Amennyiben nem: megalapozta-e a kérelmező várandóssága az e rendelkezés értelmében vett eltartotti viszonyt a házastárs vonatkozásában, akitől a kérelmező várandós volt?
3. Amennyiben nem ellentétes az uniós joggal az, ha a nemzeti jog rendelkezése alapján a születendő gyermek mindenek felett álló érdeke önálló jelentőséggel bír a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása során, alkalmazható-e a dublini rendelet 16. cikkének (1) bekezdése a születendő gyermek és e születendő gyermek apja közötti kapcsolatra, ha az apa jogszerűen tartózkodik abban a tagállamban, amelyhez a kérelmet intézték?

⁽¹⁾ Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.).

A Verwaltungsgericht Wien (Ausztria) által 2021. december 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kwizda Pharma GmbH

(C-760/21. sz. ügy)

(2022/C 138/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Kwizda Pharma GmbH

Alperes hatóság: Landeshauptmann von Wien

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A Verwaltungsgericht Wien előzetes döntéshozatal céljából a 609/2013/EU rendelet⁽¹⁾ és a 2002/46/EK irányelv⁽²⁾ értelmezésére vonatkozóan a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- 1a) Ahhoz, hogy valamely termék speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek minősüljön, annak bizonyíthatóan alkalmasnak kell-e lennie arra, hogy az állított betegség- vagy kórspecifikus eredményeket kizárólag az adott betegség vagy kór okán egészségügyi szempontból javallott étrendi ellátás keretében, az adott kórhoz vagy betegséghez kapcsolódó táplálkozási követelményekre tekintettel elérje?
- 1b) Ebben az összefüggésben csak akkor van-e szó étrendi ellátásról, ha valamely személy úgy változtatja meg étrendjét, hogy olyan más vagy további tápanyagokat fogyaszt, amelyeket a szervezet emésztés útján vesz fel?
- 1c) Arra is szükség van-e a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek való minősítéshez, hogy az a kór vagy betegség, amelyre a terméket szánják, étrendi ellátást igényeljen olyan értelemben, hogy a beteg felvegye azokat a termékekben lévő tápanyagokat, amelyeket normál étrend mellett nem tud felvenni?
- 1d) A speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek kizárólag azáltal kell-e kifejtenie gyógyászati hatását, hogy tartalmazza azon tápanyagok mindegyikét vagy egy részét, amelyek normál étrend mellett nem vehetők fel, de amelyek feltétlenül szükségesek vagy ajánlatosak a beteg számára az életfunkcióinak a fenntartásához?

Nemleges válasz esetén: milyen összetevőket kell tartalmaznia a terméknek ahhoz, hogy megfeleljen a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerekre vonatkozóan támasztott követelményeknek?

- 2a) Kizárja-e valamely termék étrend-kiegészítőnek való minősítése, hogy e terméket egyúttal speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek lehessen minősíteni?
- 2b) Nemleges válasz esetén: milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy az adott étrend-kiegészítő nem minősíthető speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek?
- 2c) Kimerülhet-e a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében vett „étrendi ellátás” az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2002/46 irányelv értelmében vett „étrend-kiegészítők” használatában is?
- 2d) Már akkor is speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek minősül-e valamely élelmiszer, ha olyan tápanyagokat tartalmaz, amelyek étrend-kiegészítők vagy egyéb élelmiszerek fogyasztásával is felvehetők, de amelyeket kifejezetten egy adott betegségre vagy kórra tekintettel állítottak össze?
- 3) Milyen kritériumok alapján kell megkülönböztetni egy gyógyszert egy speciális gyógyászati célra szánt élelmiszertől, illetve milyen kritériumok alapján kell ezeket elhatárolni egymástól?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontjában foglalt követelményt, amely szerint a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszernek való minősítés szempontjából releváns összetevőknek a normál étrend megváltoztatásával nem megoldható étrendi ellátás keretében kell hatásukat kifejteniük, hogy az a beteg, akinek betegségére vagy kórjára tekintettel a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszert forgalomba hozzák, nem képes tápanyagszükségletét általánosan hozzáférhető élelmiszerek fogyasztásával megfelelően kielégíteni?
- 5a) Viszonylagos-e a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontjában szereplő „amelynek étrendi ellátása nem oldható meg kizárólag a normál étrend megváltoztatásával” kifejezés abban a tekintetben, hogy e követelményt akkor is teljesültnek kell tekinteni, ha az adott betegségre vagy kórra tekintettel szükséges tápanyagfelvétel csak különös erőfeszítéssel érhető el általánosan hozzáférhető élelmiszerek (különösen étrend-kiegészítők) segítségével?
- 5b) Igenlő válasz esetén milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy az általánosan hozzáférhető élelmiszerek felvételével járó erőfeszítés kielégíti-e a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontjában szereplő „amelynek étrendi ellátása nem oldható meg kizárólag a normál étrend megváltoztatásával” követelményt? Konkrétan, e követelményt már akkor is teljesültnek kell-e tekinteni, ha a betegnek több általánosan hozzáférhető étrend-kiegészítőt kellene külön-külön szednie?
- 6a) Mi értendő a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében vett tápanyag alatt?
- 6b) Milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy valamely termék adott összetevőjét a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében vett tápanyagnak kell-e minősíteni?
- 7a) Már akkor is teljesül-e a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontjában szereplő „kizárólag orvosi felügyelet mellett használható” követelmény, ha a terméket gyógyszerárban adják ki anélkül, hogy előzetes orvosi rendelvényre lenne szükség?
- 7b) Milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy egy adott termék tekintetében teljesül-e a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében vett kizárólag orvosi felügyelet mellett történő használat követelménye?
- 7c) Milyen következménnyel jár az a lehetséges körülmény, hogy a konkrét esetben, illetve akár általánosságban sem teljesül a 609/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében vett kizárólag orvosi felügyelet mellett történő használat említett követelménye?
- 8a) Csak akkor kell-e úgy tekinteni, hogy speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerről van szó, ha az élelmiszer NEM használható orvosi felügyelet nélkül?

8b) Igenlő válasz esetén milyen kritériumok alapján kell megállapítani, hogy valamely élelmiszer orvosi felügyelet nélkül is használható-e?

- (¹) A csecsemők és kisgyermek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EKG tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 609/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 181., 35. o.).
- (²) Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 183., 51. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 490. o.).

A Tribunale ordinario di Padova (Olaszország) által 2021. december 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – D. M. kontra Azienda Ospedale-Università di Padova

(C-765/21. sz. ügy)

(2022/C 138/08)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale ordinario di Padova

Az alapeljárás felei

Felperes: D. M.

Alperes: Azienda Ospedale-Università di Padova

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 507/2006 rendelet (¹) 4. cikke alapján még érvényesnek tekinthetők-e a jelenleg forgalomban lévő oltóanyagokra vonatkozóan az EMA kedvező véleménye alapján a Bizottság által kiadott, feltételhez kötött engedélyek annak tükrében, hogy a SARS-CoV-2 ellen hatékony és a felperes álláspontja szerint az emberi egészséget kevésbé veszélyeztető alternatív kezeléseket engedélyeztek több tagállamban (például Olaszországban monoklonális ellenanyagot és/vagy antivirális szereket használó kezelési módszerek AIFA [olasz gyógyszerügynökség, Olaszország] általi jóváhagyása), valamint tekintettel a Nizzai Charta 3. és 35. cikkére is?
- 2) Felhasználhatók-e kötelező védőoltás céljára az 507/2006 rendelet értelmében a Bizottság által feltételhez kötött engedélyezett oltóanyagok a tagállam joga alapján védőoltásra kötelezett egészségügyi szakembereknél még akkor is, ha a szóban forgó egészségügyi szakemberek már megfertőződtek, így természetes immunitást szereztek, tehát kérhetik e kötelezettség alóli mentesítésüket?
- 3) Felhasználhatók-e kötelező védőoltás céljára eljárás elővigyázatossági célú lefolytatása nélkül az 507/2006 rendelet értelmében a Bizottság által feltételhez kötött engedélyezett oltóanyagok a tagállam joga alapján védőoltásra kötelezett egészségügyi szakembereknél, vagy a szóban forgó egészségügyi szakemberek – az engedély feltételekhez kötöttségére tekintettel – megtagadhatják az oltás felvételét legalábbis addig, amíg a hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóság kifejezetten és kellő biztonsággal ki nem zárja, hogy egyrészt a vakcinázásra vonatkozóan nincsenek ellenjavallatok, másrészt pedig az abból származó előnyök meghaladják a jelenleg rendelkezésre álló gyógyszerek előnyeit? Ilyen esetben kötelesek-e az hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóságok a Nizzai Charta 41. cikkével összhangban eljárni?
- 4) A Bizottság által feltételhez kötött engedélyezett oltóanyag esetében automatikusan fizetés nélküli szabadság elrendeléséhez vezethet-e a kötelező védőoltásnak az állam joga alapján oltásra kötelezett orvosi és egészségügyi személyzet általi esetleges megtagadása vagy a szankcionáló intézkedéseknek az arányosság alapelvének megfelelően fokozatosaknak kell lenniük?
- 5) Abban az esetben, ha a nemzeti jog lehetővé teszi a *dépeçage*-t, a Nizzai Charta 41. cikke értelmében vett kontradiktórius jelleg tiszteletben tartása mellett kell-e megvizsgálni a munkavállaló alternatív formában történő foglalkoztathatóságát, azzal hogy ennek elmulasztása kártérítéshez való jogot keletkeztet?

- 6) Az oltott személyek és az oltást megtagadó vagy egészségügyi okból nem oltható személyek közötti mindenemű hátrányos megkülönböztetést tiltó 2021/953 rendelet⁽¹⁾ tükrében jogszerű-e a 44/2021. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 4. cikkének 11. bekezdéséből eredőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az egészségügyi személyzet oltási kötelezettség alól mentesített tagjai számára, hogy tevékenységüket a beteggel érintkezve gyakorolják, feltéve hogy betartják a hatályos jogszabályokban előírt biztonsági intézkedéseket, míg a felpereshez hasonló – megfertőződés következtében természetes immunitást szerző – olyan egészségügyi szakember esetében, aki alapos orvosi kivizsgálás nélkül nem kívánja felvenni az oltást – mindenemű szakmai tevékenységgel kapcsolatban automatikusan fizetés nélküli szabadságról rendelkezik?
- 7) Összeegyeztethető-e a 2021/953 rendelettel és az arányosságnak, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának abban szereplő elvével az olyan tagállami szabályozás, amely a Bizottság által feltételhez kötötten engedélyezett Covid-oltóanyagot kötelezővé teszi az egészségügyi személyzet minden tagja számára még akkor is, ha azok másik tagállamból származnak és a szolgáltatásnyújtás, valamint a letelepedés szabadságának gyakorlása céljából tartózkodnak Olaszországban?

(¹) A 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, emberi felhasználásra szánt gyógyszerkészítmények forgalomba hozatalának feltételekhez kötött engedélyezéséről szóló, 2006. március 29-i 507/2006/EK bizottsági rendelet (HL 2006. L 92., 6. o.).

(²) A Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló, 2021. június 14-i (EU) 2021/953 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2021. L 211., 1. o.).

A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2021. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TR kontra Land Hessen

(C-768/21. sz. ügy)

(2022/C 138/09)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Az alapeljárás felei

Felperes: TR

Alperes: Land Hessen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az (EU) 2016/679 rendelet⁽¹⁾ 77. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 57. cikke (1) bekezdésének a) és f) pontját, valamint 58. cikke (2) bekezdésének a)–j) pontját, hogy abban az esetben, ha a felügyeleti hatóság az érintett jogait sértő adatkezelést állapít meg, a felügyeleti hatóság köteles e rendelet 58. cikkének (2) bekezdése alapján fellépni?

(¹) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.).

Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2021. december 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH kontra Direktor na Teritorialna direksia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”

(C-770/21. sz. ügy)

(2022/C 138/10)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH

Alperes: Direktor na Teritorialna direksia „Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia „Mitnitsi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Abból kell-e kiindulni, hogy – tekintettel az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldségágazat tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ 75. cikke (5) bekezdésének első albekezdésével és (6) bekezdésével összefüggésben értelmezett 70. cikkének (1) bekezdésére – a Vámkódex 70. cikke (3) bekezdésének d) pontjában foglalt azon feltétel értékelése szempontjából, hogy „a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással”, az áruk ügyleti értékének a zöldségek behozatalára vonatkozó konkrét vámáru-nyilatkozat keretében történő vám célú alkalmazása tekintetében a következők minősülnek relevánsnak:
 - az áruk behozatalában és az ugyanazon áruknak az Unión belüli kereskedelem első szakaszában történő értékesítésében részt vevő felek közötti jogviszonyra vonatkozó információk, nevezetesen az azonos típusú áruk hosszú távú és ismétlődő, jelentős mennyiségben és jelentős értékben történő értékesítése, amelyek kizárják azt a következtetést, hogy a kapcsolat az értékelés tárgyát képező konkrét behozatal esetében véletlenszerű volt;
 - az értékesítésről kiállított számlákra, az ár kifizetésére, a számláknak az importőr könyvelésében és héakönyveiben való rögzítésére, illetve a konkrét behozatal tekintetében gyakorolt adólevonási jogra vonatkozó információk;
 - az a tény, hogy az értékelés tárgyát képező konkrét behozatal bejelentett ügyleti értéke jóval magasabb, mint a Bizottság által behozatali vámoknak a zöldségágazatban való alkalmazása céljából ugyanazon árukra meghatározott behozatali átalányérték, miközben ugyanazt az árut az Unióban veszteséggel értékesítik;
 - az a tény, hogy az importőr nem nyújtott be sem a vámhatóságok által a konkrét behozatallal kapcsolatban kért kereskedelmi szerződést, sem a szerződő felek közötti egyéb jogviszonyra vonatkozó dokumentumot?

Amennyiben az említett körülmények relevánsak, lehetővé teszik-e azt, hogy az importáló és az exportáló kereskedő, illetve az importőr és az Unión belüli kereskedelem első szakaszán belüli vevő az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽³⁾ 127. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 142. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében vett „jogilag elismert üzlettársaknak”, illetve kapcsolatban álló személyeknek minősüljenek?

Amennyiben az említett körülmények relevánsak, azonban nem elegendőek ahhoz, hogy a kereskedők kapcsolatban álló személyeknek minősüljenek, az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló rendelet 75. cikkének (6) bekezdése szerinti ellenőrzés során a vámok elkerülésének és az uniós költségvetés adóbevétel-kiesésének megakadályozása érdekében kell-e értékelni, hogy a kereskedők közötti kapcsolat befolyásolta-e a konkrét behozott áruk magasabb árának meghatározását, figyelembe véve az Unión belüli kereskedelem első szakaszában bekövetkező későbbi veszteséges értékesítést is?

2. Figyelembe véve azt a tényt, hogy az elsőfokú bíróságnak a határozat ellen indított peres eljárásban a határozat jogszerűségét hivatalból és a keresetben nem hivatkozott szempontok alapján is vizsgálnia kell, és hivatalból további bizonyítást kell felvennie és szakértőt kell kirendelnie, az következik-e az Európai Unió Alapjogi Chartája – az importőrnek az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikkének (1) bekezdése szerinti jogorvoslati jogával összefüggésben értelmezett – 47. cikkének (1) bekezdéséből és 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjából, a vámhatóságoknak a Vámkódex 22. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 29. cikke szerinti, a határozat alapjául szolgáló okok megjelölésére vonatkozó kötelezettségéből, valamint az ügy körülményeiből, hogy:

— az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikke (3) bekezdésének d) pontjában foglalt azon feltétel, hogy „a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat”, a bíróság előtti eljárásban állapítható meg először, vagy a vámhatóságnak már a megtámadott határozat indokolása keretében értékelnie kell ezt a kérdést?

— amennyiben az importőrnek megvolt az eljárásjogi lehetősége, azonban nem nyilatkozott kifejezetten arról, hogy a behozott áruk értékét a levonásos módszerrel határozza meg az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 74. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint, az említett megállapításra vonatkozó kifejezett jogvesztő határidő miatt ellentétes lenne-e az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldségágazat tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 75. cikkének (5) és (6) bekezdésével az, ha ezt az értéket a határozat ellen indított peres eljárásban bíróság előtt állapítanák meg először, tekintettel az importőr azon alapuló kifogásainak figyelembevételére is, hogy az áru Unión belüli eladási ára megközelíti a bejelentett ügyleti értéket?

3. A Bíróság 2020. március 11-i BV ítélete (C-160/18, EU:C:2020:190) rendelkező részének 1. pontjában foglalt értelmezés alapján a jelen ügy körülményei között az következik-e az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldségágazat tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 75. cikke (5) bekezdésének negyedik albekezdéséből – amely szerint „az importőrnek a számla mellett hozzáférhetővé kell tennie az érintett tétel egyes termékeinek értékesítésére és elhelyezésére vonatkozó, a releváns vámellenőrzések elvégzéséhez szükséges minden dokumentumot” – az Unió Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentett ügyleti érték bizonyítása tekintetében, hogy:

— a vámhatóságok és a peres eljárásban a bíróság – többek között a vám elkerülésének és az adóbevétel-kiesésnek a megakadályozása érdekében – kötelesek azt a körülményt, hogy a behozott árut, nevezetesen a zöldséget veszteséggel értékesítik az Unióban, arra vonatkozó komoly valószínűsítő körülményként figyelembe venni, hogy a bejelentett belépési árat mesterségesen felemelték, tekintettel a személyeknek a bejelentett ügyleti értéket befolyásoló kapcsolatának értékelésére is?

— az importőrnek szerződést vagy más egyenértékű dokumentumot kell benyújtania az Unió vámterületére történő kivitel céljából történő értékesítéskor az árukért fizetendő ár bizonyítására, vagy elegendő az áru bejelentett értékének a behozatalkor történő megfizetését igazolni? vagy

— az importőrnek a zöldségek behozatala során a bejelentett ügyleti érték bizonyításaként kizárólag az (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló rendelet 75. cikke (5) bekezdésének negyedik albekezdésében kifejezetten említett dokumentumokat kell benyújtania, így az ugyanazon árukhoz az Unióban történő veszteséges értékesítésével kapcsolatos körülmények nem relevánsak az e rendelet 75. cikkének (6) bekezdése szerinti értékelés szempontjából az ügyleti érték elismerésének megtagadása és a behozatali vám megállapítása tekintetében?

4. Az alapügy körülményei között az következik-e az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldségágazat tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 75. cikkének (5) és (6) bekezdéséből, valamint a 2016. június 16-i EURO 2004. Hungary ítéletben (C-291/15, EU:C:2016:455) foglalt értelmezésből, hogy zöldség harmadik országokból történő behozatala esetén a vámértéket nem a bejelentett ügyleti érték alapján kell meghatározni, ha:

— a bejelentett ügyleti érték jóval magasabb, mint a Bizottság által ugyanazon árura vonatkozóan behozatali vámoknak a zöldségágazatban történő alkalmazása céljából meghatározott behozatali átalányérték;

- a vámhatóság nem vitatja és másként sem kérdőjelezi meg a számla és az áruk árának megfizetését alátámasztó okmány valódiságát, amely dokumentumokat a ténylegesen kifizetett belépési ár bizonyítékaként nyújtják be;
- az importőr a vámhatóság felhívása ellenére nem nyújtott be az Unió vámterületére irányuló kivitelre történő értékesítéskor az áruért fizetendő árat bizonyító szerződést vagy más egyenértékű dokumentumot, többek között az áru gazdasági elemeire vonatkozó további olyan bizonyítékokat, amelyek az exportortól történő vásárláskor fennálló magasabb értéket igazolják, [például] biotermék vagy az adott zöldségtétel különleges minősége esetében?

⁽¹⁾ HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.

⁽²⁾ Az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gyümölcs-, zöldség-, feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazat tekintetében történő kiegészítéséről, az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az említett ágazatokban alkalmazandó szankciók tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2017. március 13-i (EU) 2017/891 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2017. L 138., 4. o.).

⁽³⁾ HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 203. o.; HL 2018. L 157., 27. o.; HL 2019. L 181., 124. o.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-43/20. sz., AV és AW kontra Parlament ügyben 2021. október 6-án hozott ítélete ellen AV, AW által 2021. december 9-én benyújtott fellebbezés

(C-773/21. P. sz. ügy)

(2022/C 138/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: AV, AW (képviselők: J. Martins avocat)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- érdemben bírálja el az ügyet határozathozatal céljából és adjon helyt a fellebbezők elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelmeinek, ideértve az ellenérdekű fél költségek viselésére való kötelezését is; vagy ennek hiányában
- utalja vissza az ügyet határozathozatalra a Törvényszékhez;
- az Európai Parlamentet kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- A védelemhez való jog megsértése és az indokolási kötelezettség tiszteletben tartásának hiánya;
- A tények helytelen értékelése és több bizonyíték elferdítése, aminek az eredményeként a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a tények értékelésekor;
- Az alkalmazott jogszabályok értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazás.

Az Amtsgericht Düsseldorf (Németország) által 2021. december 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EV kontra Alltours Flugreisen GmbH

(C-776/21. sz. ügy)

(2022/C 138/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: EV

Alperes: Alltours Flugreisen GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az utazás célállomásának helyén már akkor is elháríthatatlan és rendkívüli körülmények állnak-e fenn az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatásügyületesekről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2302 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: az utazási csomagokról szóló irányelv) 12. cikke (2) bekezdésének első mondata értelmében véve, ha a fertőző betegségek megelőzéséért felelős nemzeti szakhatóság veszélyeztetett területnek minősítette az utazás célterületét, és az indulási helyen ezzel párhuzamosan nem álltak fenn a veszélyeztetett területnek való minősítés feltételei?
- 2) Az utazási csomagnak az utazási csomagokról szóló irányelv 12. cikke (2) bekezdésének első mondata értelmében vett lemondásakor képesnek kell-e lennie az utazónak annak előjelzésére, hogy az indulás napján vagy az utazás időpontjában lényeges befolyásolttság áll majd fenn a célállomás helyén vagy annak közvetlen közelében?
- 3) Röviddel az utazás előtt kell-e közölni a lemondást, vagy az bármikor közölhető az utazás lefoglalásának időpontja és az utazás kezdete között mindenestre akkor, ha a lemondás időpontjában bizonyos valószínűsítő körülmények a rendkívüli körülmény bekövetkezésének lehetőségére utaltak?

⁽¹⁾ HL 2015. L 326., 1. o.

A Sofiyski rayonon sad (Bulgária) által 2021. december 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Y. YA. kontra K. P.

(C-797/21. sz. ügy)

(2022/C 138/13)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Sofiyski rayonon sad

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Y. YA.

Ellenérdekű fél: K. P.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, hogy a bíróságok függetlenségének megsértése miatt a polgárok számára nem biztosítják a hatékony bírói jogvédelemhez szükséges jogorvoslati lehetőségeket, ha az Európai Unió valamely tagállamában megengedett, hogy a bírakat – a beleegyezésükkel – határozatlan időre a többi állami szervtől független igazságszolgáltatási vezető szerv határozata alapján egy magasabb szintű bírósághoz rendeljék ki, amennyiben előírtak ugyan a kirendelés megszüntetéséről szóló határozatra vonatkozó feltételeket, valamint az e határozat elleni jogorvoslati lehetőséget, ez utóbbinak azonban nincs halasztó hatálya a folyamatban lévő eljárás alatt, és milyen kritériumok alapján kell konkrétan vizsgálni, hogy a határozatlan időre történő kirendelés megengedett-e?

- 2) Más választ kellene-e adni az első kérdésre, ha a kirendelés megszüntetését elrendelő határozat objektív feltételeit törvény írja elő, és azok bírósági felülvizsgálat alá tartoznak, a kirendelendő bírák kiválasztására vonatkozóan azonban nem írnak elő ilyen, bírósági úton felülvizsgálható feltételeket?
- 3) Amennyiben az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a bírák kirendelése ilyen feltételek mellett megengedett, ha objektív szabályokat követnek, annak vizsgálata során, hogy a nemzeti rendelkezések mennyiben ellentétesek a megfelelő jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében előírt követelménnyel, nemcsak a törvényben meghatározott kritériumokat, hanem azt is figyelembe kell-e venni, hogy az illetékes közigazgatási és igazságszolgáltatási hatóságok milyen módon alkalmazzák e kritériumokat?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2006/929/EK bizottsági határozatot, hogy a fenti három kérdésre adott válasz változna, ha olyan nemzeti kirendelési gyakorlatot állapítottak meg, amely a jelenleg hatályos szabályozáshoz hasonló szabályozáson alapul, és ez az említett határozat által létrehozott együttműködési és ellenőrzési mechanizmus keretében kifogásokat eredményezett?
- 5) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a bírák kirendelésére vonatkozó nemzeti rendelkezések adott esetben ellentétesek az olyan jogorvoslati lehetőségek megteremtésére vonatkozó kötelezettséggel, amelyek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a hatékony bírói jogvédelem biztosításához szükségesek, úgy kell-e értelmezni ezt a rendelkezést, hogy az kizárja a nemzeti bíróságnak olyan felsőbb szintű bíróság által adott kötelező utasításokat, amelynek ítélkező testületében kirendelt bíró is részt vett, és milyen feltételek mellett van ez így? Különösen, eljárási hibában szenvednek-e az olyan utasítások, amelyek érdemben nem érintik a jogvitát, hanem bizonyos eljárási cselekmények elvégzését írják elő?

A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2021. december 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ZhU és RD elleni büntetőeljárás

(C-805/21. sz. ügy)

(2022/C 138/14)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Spetsializiran nakazatelen sad

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

ZhU és RD

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a 2014/42 irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 3. pontjával vagy másodlagosan a 2005/212 kerethatározat 1. cikkének harmadik franciabekezdésével a nemzeti jog olyan értelmezése, amely szerint az adójegy nélküli jövedéki termékek (cigaretta) nagy mennyiségben történő tárolására használt gépjármű nem minősül elkövetési eszköznek?

⁽¹⁾ A bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2014. április 3-i 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 127., 39. o.; helyesbítés: HL 2014. L 138., 114. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2021. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TF ellen folytatott büntetőeljárás

(C-806/21. sz. ügy)

(2022/C 138/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Büntetőeljárás alá vont személy

TF

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 273/2004 rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének d) pontja értelmében vett „gazdasági szereplőnek” kell-e tekinteni azokat a természetes és jogi személyeket, akik a jegyzékben szereplő anyagok forgalomba hozatalában oly módon vesznek részt, hogy ezt a részvételt a 2004/757 kerethatározat⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint bűncselekménynek minősülő cselekménynek kell tekinteni?

Ezen első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

- 2) a) Az első kérdésben említett gazdasági szereplő ilyen cselekményei a 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti „körülmenyeknek” minősülnek-e?
- b) A 273/2004 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „körülmenyeknek” minősülnek-e az olyan cselekmények, mint a jegyzékben szereplő anyagok átvétele, szállítása és tárolása, ha e cselekményeket nem azzal a szándékkal végzik, hogy ezeket az anyagokat harmadik személyek részére szállítsák?

⁽¹⁾ A kábítószer-prekursorokról szóló 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 47., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 46. o.).

⁽²⁾ A tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2004. október 25-i 2004/757/JB tanácsi kerethatározat (HL 2004. L 335., 8. o.).

A Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Hollandia) által 2021. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nokia Solutions and Networks Oy kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(C-809/21. sz. ügy)

(2022/C 138/16)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Az alapeljárás felei

Felperes: Nokia Solutions and Networks Oy

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Akkor is fennáll-e az uniós jog megsértése mint az Európai Unió Bírósága által kialakított uniós jogi kamatigény feltétele, ha a tagállami hatóság 2016. május 1-je után benyújtott vám-árunyilatkozat tekintetében áruátengedést követően lefolytatott behozatali ellenőrzés alapján vámot állapít meg érvényes uniós jogi rendelkezések megsértésével, a tagállami bíróság pedig megállapítja az uniós jog e megsértését?

Az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) által 2021. december 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Vinal” AD kontra Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(C-820/21. sz. ügy)

(2022/C 138/17)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: „Vinal” AD

Alperes: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Hogyan kell értelmezni a 2008/118/EK irányelv⁽¹⁾ 16. cikke (1) bekezdésének azon részét, amely előírja, hogy az adóaktár létesítésének és működtetésének engedélyezésére azon feltételek vonatkoznak, amelyeket a hatóságok az esetleges adócsalás és visszaélések megelőzése céljából jogosultak meghatározni, [és] e feltételeknek mit kell magukban foglalniuk ahhoz, hogy az adócsalás és visszaélések megelőzésének célkitűzése megvalósulhasson?

Hogyan kell értelmezni a hátrányos megkülönböztetés tilalmát a 2008/118/EK irányelv (10) preambulumbekzdése értelmében?

Hogyan kell értelmezni a hivatkozott rendelkezéseket, és úgy kell-e értelmezni azokat, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a ZADS 53. cikke (1) bekezdésének a 47. cikke (1) bekezdésének 5. pontjával összefüggésben értelmezett 3. pontja, amennyiben ez a szabályozás az ugyanazon cselekmény miatt már kiszabott szankció mellett az engedély kötelező, azonnali hatályú, határozatlan időre szóló és jövőre nézve történő visszavonásáról rendelkezik?

⁽¹⁾ A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.).

A Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Németország) által 2021. december 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TE, RU, képviseli TE mint törvényes képviselő

(C-829/21. sz. ügy)

(2022/C 138/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperesek: TE, RU, képviseli TE mint törvényes képviselő

Alperes: Stadt Frankfurt am Main

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Aufenthaltsgesetz (a tartózkodásról szóló törvény, a továbbiakban: AufenthG) 38a. § -ának (1) bekezdése, amelyet a nemzeti jog szerint úgy kell értelmezni, hogy a továbbutazó huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek a tartózkodási engedélye megújításakor is rendelkeznie kell az első tagállamban a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállással, összhangban áll-e a 2003/109/EK irányelv⁽¹⁾ 14. és azt követő cikkeinek rendelkezéseivel, amelyek csupán azt írják elő, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek joga van ahhoz, hogy a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást számára megadó tagállamtól eltérő másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamot tartózkodjon, feltéve hogy az irányelv III. fejezetében egyébként megállapított feltételek teljesülnek?
- 2) A 2003/109/EK irányelv 14. és azt követő cikkeinek rendelkezései alapján jogosult-e az idegenrendészeti hatóság arra, hogy – amennyiben fennállnak a határozott idejű megújítás egyéb feltételei, és a külföldi különösen stabil és rendszeres jövedelemmel rendelkezik – az AufenthG 38a. § -ának (1) bekezdése szerinti megújítás iránti kérelem tárgyában történő határozathozatal során jogfosztó jelleggel megállapítsa, hogy a külföldi időközben, tehát a második tagállamba való költözést követően az első tagállamban jogosulatlanul vált jogállásának fenntartására a 2003/109/EK irányelv 9. cikke (4) bekezdésének második albekezdése alapján? Az utolsó közigazgatási, illetve az utolsó bírósági határozat meghozatalának időpontja-e a határozathozatal releváns időpontja?
- 3) Az első és a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt terheli-e annak bizonyítása, hogy az első tagállamban nem szűnt meg az őt huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként megillető tartózkodási jog?

Az e kérdésre adandó nemleges válasz esetén: megvizsgálhatja-e valamely nemzeti bíróság vagy hatóság, hogy érvényét veszítette-e a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy számára határozatlan időre kiadott tartózkodási engedély, vagy ez ellentétes lenne a közigazgatási határozatok kölcsönös elismerésének uniós jogi elvével?

- 4) Felróható-e a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek számára határozatlan időre kiadott tartózkodási engedéllyel Olaszországból Németországba utazó, stabil és rendszeres jövedelemmel rendelkező harmadik országbeli állampolgárnak, hogy nem igazolta a megfelelő szálláslehetőséget, noha Németország nem élt a 2003/109/EK irányelv 15. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében foglalt felhatalmazással, és szociális lakás kiutalása csak azért vált szükségessé, mert amíg az említett harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik az AufenthG 38a. § -a szerinti tartózkodási engedéllyel, addig nem folyósítanak számára gyermeknevelési támogatást?

(¹) A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (HL 2004. L 16., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.).

Az Audiencia Nacional (Spanyolország) által 2021. december 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Endesa Generación S.A.U kontra Tribunal Económico Administrativo Central

(C-833/21. sz. ügy)

(2022/C 138/19)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Nacional

Az alapeljárás felei

Felperes: Endesa Generación S.A.U

Alperes: Tribunal Económico Administrativo Central

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e a 2003/96/EK irányelv (¹) 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjával az a spanyol nemzeti szabályozás, amely a villamos energia előállításához felhasznált szénre adót vet ki, amennyiben – bár azt állítja, hogy célja a környezetvédelem – ez a cél nem tükröződik az adó szerkezetében, és az ebből befolyt összeget a villamosenergia-rendszer költségeinek finanszírozására fordítja?
- 2) Tekinthető-e úgy, hogy a környezetvédelmi célkitűzés az adó szerkezetében ténylegesen kifejeződik azáltal, hogy az adómértéket a villamos energia előállításához felhasznált szén fűtőértékéhez viszonyítva határozzák meg?
- 3) Elérhető-e a környezetvédelmi cél azon pusztán tény által, hogy egyes nem megújuló energiatermékekre adót vetnek ki, míg a környezetre kevésbé károsnak ítélt hasonló termékek felhasználása nem kerül megadóztatásra?

(¹) Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.).

Az Oberlandesgericht Graz (Ausztria) által 2022. január 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatsanwaltschaft Graz kontra MS

(C-16/22. sz. ügy)

(2022/C 138/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Graz

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Staatsanwaltschaft Graz

Ellenérdeklő fél: MS

További fél: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2014/41/EU irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének első mondatát és 2. cikke c) pontjának i. alpontját, hogy egy német, a belső jog által bizonyos bűncselekmények tekintetében az ügyészség jogainak és kötelezettségeinek gyakorlására feljogosított, adójogi bűncselekményeket vizsgáló és adónyomozó-hatóságot is az e rendelkezések értelmében vett „igazságügyi hatóságnak” és „kibocsátó hatóságnak” kell tekinteni?

(¹) A büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló, 2014. április 3-i 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 130., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 143., 16. o.).

Az Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgária) által 2022. január 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DV kontra Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelno institut – Veliko Tarnovo

(C-30/22. sz. ügy)

(2022/C 138/21)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Az alapeljárás felei

Felperes: DV

Alperes: Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelno institut – Veliko Tarnovo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás 30. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 30. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett személyek akkor tartoznak a megállapodás 31. cikke (1) bekezdésének személyi hatálya alá, ha a teljes átmeneti időszak alatt megszakítás nélkül valamely tagállam állampolgárai voltak, és egyidejűleg az Egyesült Királyság jogszabályainak hatálya alá tartoztak, vagy úgy kell-e értelmezni ezt a rendelkezést, hogy a megállapodás 30. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett személyek csak addig tartoznak a 31. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, amíg az átmeneti időszak végén és/vagy annak lejártát követően az Egyesült Királyságban foglalkoztatják őket?
2. Úgy kell-e értelmezni a megállapodás 30. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 30. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett személyekre akkor terjed ki a megállapodás 31. cikke (1) bekezdésének hatálya, ha uniós polgárként a teljes átmeneti időszak alatt megszakítás nélkül az Egyesült Királyságban rendelkeztek lakóhellyel, és egyidejűleg a teljes átmeneti időszak alatt, annak végéig egyetlen tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoztak, vagy úgy kell-e értelmezni ezt a rendelkezést, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett személyek nem tartoznak a 31. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, ha az átmeneti időszak végét követően megszüntették lakóhelyüket az Egyesült Királyságban?
3. Ha a megállapodás 30. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjával összefüggésben értelmezett 30. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezéséből az következik, hogy ezek a rendelkezések nem alkalmazhatók az alapeljárás tényállására, mivel az uniós polgár az átmeneti időszak végét követően megszüntette a lakóhelyét, akkor úgy kell-e értelmezni a megállapodás 30. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdésében foglalt rendelkezést, hogy a fogadó államban vagy a munkavégzés helye szerinti államban lakóhellyel rendelkező vagy dolgozó személyek már nem tartoznak a 30. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezés hatálya alá, ha a foglalkoztatási (munkavállalói) jogviszonyuk megszűnt, és ennek következtében elvesztették tartózkodási jogukat, és az átmeneti időszak végét követően elhagyták a munkavégzés helye szerinti államot, illetve a fogadó államot, vagy úgy kell-e értelmezni ezeket a rendelkezéseket, hogy a 30. cikk (4) bekezdésében meghatározott korlátozás az átmeneti időszak végét követően gyakorolt tartózkodási és munkavállalási jogra vonatkozik, anélkül, hogy releváns lenne, hogy mikor szűntek meg e jogok, ha azok az átmeneti időszak végét követően is fennálltak?

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2022. január 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Österreichische Datenschutzbehörde

(C-33/22. sz. ügy)

(2022/C 138/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Österreichische Datenschutzbehörde

Többi fél: WK, Präsident des Nationalrates

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az EUMSZ 16. cikk (2) bekezdésének első mondata értelmében a vizsgálat tárgyától függetlenül az uniós jog hatálya alá esnek-e a tagállami parlament végrehajtó hatalom ellenőrzésére vonatkozó jogának gyakorlása érdekében létrehozott vizsgálóbizottság tevékenységei, azzal a következménnyel, hogy alkalmazni kell az (EU) 2016/679 rendeletet ⁽¹⁾ a személyes adatok tagállami parlament vizsgálóbizottsága általi kezelésére?

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

2) Az általános adatvédelmi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti kivétel hatálya alá tartoznak-e a tagállami parlament végrehajtó hatalom ellenőrzésére vonatkozó jogának gyakorlása érdekében létrehozott azon vizsgálóbizottság tevékenységei, amely vizsgálatának tárgya a rendőri államvédelmi hatóság tevékenységei, tehát az általános adatvédelmi rendelet (16) preambulumbekkezdése értelmében vett nemzetbiztonsággal kapcsolatos tevékenységek védelme?

A második kérdésre adott nemleges válasz esetén:

3) Ha – mint a jelen ügyben – valamely tagállam az általános adatvédelmi rendelet 51. cikkének (1) bekezdése alapján csupán egy felügyeleti hatóságot hozott létre, akkor annak az általános adatvédelmi rendelet 55. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 77. cikkének (1) bekezdése értelmében vett panaszokra vonatkozó hatásköre közvetlenül az általános adatvédelmi rendeletből vezethető-e le?

⁽¹⁾ A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.).

2022. február 4-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Cseh Köztársaság

(C-75/22. sz. ügy)

(2022/C 138/23)

Az eljárás nyelve: cseh

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Armati, M. Mataija, M. Salyková meghatalmazottak)

Alperes: Cseh Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Cseh Köztársaság, mivel nem megfelelően ültette át a 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ módosított, a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontját, 6. cikkének b) pontját, 7. cikkének (3) bekezdését, 21. cikkének (6) bekezdését, 31. cikkének (3) bekezdését, 45. cikke (2) bekezdésének c) és f) pontját, valamint részben a 45. cikke (2) bekezdésének e) pontját, 45. cikkének (3) bekezdését, 50. cikkének (1) bekezdését összefüggésben a VII. melléklete 1. pontjának d) és e) alpontjával, továbbá 51. cikkének (1) bekezdését, nem teljesítette az irányelv e rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit;
- a Cseh Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 3. cikk (1) bekezdésének g) és h) pontja – a Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem ültette át a felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszakot teljesítő személyek és az alkalmassági vizsgára készülő személyek jogállásának megállapítására vonatkozó, az irányelv e rendelkezéseiben foglalt kötelezettséget.

A 6. cikk b) pontja – a Bizottság azt állítja, hogy a Cseh Köztársaság nem mentesítette a szolgáltatásnyújtókat a fogadó tagállam valamely társadalombiztosítási szervénél történő nyilvántartásba vétel alól, a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából.

A 7. cikk (3) bekezdése – a Bizottság véleménye szerint az irányelv e rendelkezésének egyértelmű átültetése az építészmérnökök és állatorvosok vonatkozásában nem történt meg; e rendelkezés feljogosítja az építészmérnököket és az állatorvosokat a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használatára.

A 21. cikk (6) bekezdése és a 31. cikk (3) bekezdése – a Bizottság úgy véli, hogy a Cseh Köztársaság az általános ápolói szakma vonatkozásában helytelenül ültette át az általános ápolók képzésére vonatkozó, e rendelkezéseket.

A 45. cikk (2) bekezdésének c) és f) pontja, és részben az e) pontja – a Bizottság állítása szerint a Cseh Köztársaság helytelenül ültette át az irányelv e rendelkezését, mivel nem biztosította a gyógyszerek számára az e rendelkezésekben foglalt tevékenységekhez való hozzáférést.

A 45. cikk (3) bekezdése – a Bizottság úgy véli, hogy a Cseh Köztársaság helytelenül ültette át az irányelv e rendelkezését, mivel nem biztosított egy minimális számú tevékenységhez hozzáférést azon gyógyszerek számára, akik egy másik tagállamban szereztek szakmai képzést, noha ezt a hozzáférést csak a kiegészítő szakmai tapasztalat megszerzésétől lehet függővé tenni.

Az 50. cikk (1) bekezdése összefüggésben a VII. melléklet 1. pontjának d) és e) alpontjával – a Bizottság véleménye szerint az irányelv e rendelkezését nem ültették át megfelelően, mivel a Cseh Köztársaság nem határozta meg, hogy két hónapos határidő áll rendelkezésre a saját tagállamtól származó, kért dokumentumok benyújtására.

Az 51. cikk (1) bekezdése – a Bizottság azt rója fel a Cseh Köztársaságnak, hogy helytelenül ültette át az irányelv e rendelkezését, mivel nem határozta meg, hogy egy hónapos határidő áll rendelkezésre a szakmai képzés elismerése iránti kérelem beérkezésének visszaigazolására és adott esetben a kérelmező hiányzó iratokról való tájékoztatására.

⁽¹⁾ A szakmai képzések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 354., 132. o.).

⁽²⁾ HL 2005. L 255., 22. o.; helyesbítések: HL 2007. L 271., 18. o.; HL 2008. L 93., 28. o.; HL 2014. L 305., 115. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-82/22. sz., Jalkh kontra Parlament ügyben 2021. december 1-jén hozott ítélete ellen Jean-François Jalkh által 2022. február 7-én benyújtott fellebbezés

(C-82/22. P. sz. ügy)

(2022/C 138/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Jean-François Jalkh (képviselő: F. Wagner ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a T-230/21. sz., Jalkh kontra Parlament ügyben 2021. december 1-jén hozott ítéletét;
- semmisítse meg az Európai Parlament 2021. március 25-i P9_TA(2021)0092 határozatát a fellebbező mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről [2020/2110 (IMM)];
- kötelezze az Európai Parlamentet az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés alátámasztására a fellebbező három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap a „Le pénal tient l'administratif et le civil en l'état” (a büntetőeljárás felfüggeszti a közigazgatási és polgári eljárást) elv megsértésére hivatkozik. A fellebbező szerint a Törvényszék nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amelynek következtében figyelmen kívül hagyta az Unióban hatályos jogi rendelkezéseket és az Unió egyik országának ítélkezési gyakorlatát, amelyeket a fellebbező ügyében figyelembe lehetett és figyelembe kellett volna venni, annak érdekében, hogy a mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló eljárást a brüsszeli vizsgálóbírónál 2020. december 15-én X ellen hamisítás és hamisítványok felhasználása miatt előterjesztett polgári jogi igényre (plainte avec constitution de partie civile) tekintettel függeszék fel.

A második jogalap az uniós jogra vonatkozó nyilvánvaló értékelési hibára hivatkozik, mivel a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy az Európai Parlament a JURI bizottságán keresztül megsértette a 0011/2019. sz. 19/11/2019. sz. közlemény 7. cikkét.

A fellebbező szerint a Törvényszék nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az uniós jog és annak általános elvei, mint például az egyenlő bánásmód elve és a megfelelő ügyintézés elve tekintetében, amely az eljárás szempontjából különös jelentőséggel bírt, mivel a fellebbező szerint az igazságügyi miniszter 2020. június 16-i levelén szereplő géppel írt udvariassági formula melletti „très attentive” (nagyon figyelmes) kézzel írt kiegészítést úgy kell tekinteni, hogy az a francia kormány azon törekvését mutatja, hogy a szóban forgó bírósági eljárást politikai vitában használja fel, és mint ilyen *fumus persecutionis*-nek minősül.

A harmadik jogalap az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikkének megsértésén alapul. A fellebbező szerint a Törvényszék megállapította, hogy a felrótt cselekmény, nevezetesen a parlamenti asszisztensi költségek Jean-François Jalkh általi felhasználása az említett jegyzőkönyv 9. cikkében foglalt mentesség hatálya alá tartozik, azonban a kifogás elutasításának általános formulájára szorítkozott anélkül, hogy ezt indokolta volna.

TÖRVÉNYSZÉK

2022. január 3-án benyújtott kereset – Loutsou kontra EUIPO (POLIS LOUSTRON)

(T-13/22. sz. ügy)

(2022/C 138/25)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Alexandra Loutsou (Szaloniki, Görögország) (képviselő: S. Psomakakis ügyvéd)

Alperes: Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: a POLIS LOUSTRON európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 18 144 809. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: Az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2021. október 20-án hozott határozata (R 544/2020-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- adjon helyt a jelen keresetnek;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- nyilvánítsa megalapozottnak és elfogadhatónak az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala első fellebbezési tanácsának az R 544/2020-1. sz. ügyben az 18 144 809. sz. európai uniós védjegybejelentés tárgyában hozott határozata ellen benyújtott keresetet;
- részben helyezze hatályon kívül az 18144809. sz. európai uniós védjegybejelentés elutasításának indokairól szóló, L110/08.11.2019. sz. jogi aktust annak érdekében, hogy teljes egészében helyt adjon a szóban forgó kérelemnek, és a kérdéses védjegyet az Európai Unió földrajzi területén a bejelentett osztályok tekintetében a felperes gazdasági társasága áruinak és szolgáltatásainak megkülönböztető megjelöléseként lajstromozza;
- részben helyezze hatályon kívül az 18144809. sz. európai uniós védjegybejelentés elutasításáról szóló, L123/20.01.2020. számú jogi aktust annak érdekében, hogy teljes egészében helyt adjon a szóban forgó kérelemnek, és a kérdéses védjegyet az Európai Unió földrajzi területén a bejelentett osztályok tekintetében a felperes gazdasági társasága áruinak és szolgáltatásainak megkülönböztető megjelöléseként lajstromozza;
- kötelezze az alperes Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát a POLIS LOUSTRON védjegy valamennyi bejelentett osztály, valamint valamennyi bejelentett áru és szolgáltatás tekintetében történő lajstromozására, és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

A megtámadott határozat tévesen fogadta el és alkalmazta az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának rendelkezéseit, mivel a szóban forgó védjegy sem leíró jellegű, sem megkülönböztető képesség hiányát nem mutatja, és ezért nem elfogadhatatlan ahhoz, hogy megakadályozza e védjegy lajstromozását a szóban forgó osztályok, valamint az azokra vonatkozó áruk és szolgáltatások tekintetében.

2022. január 14-én benyújtott kereset – Bensoussan kontra EUIPO – Lulu’s Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)**(T-24/22. sz. ügy)**

(2022/C 138/26)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Ugo Bensoussan (Párizs, Franciaország) (képviselők: V. Bouchara és A. Maier ügyvédek)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Lulu’s Fashion Lounge LLC (Chico, Kalifornia, Egyesült Államok)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy bejelentője:* a felperes*A vitatott védjegy:* LOULOU STUDIO európai uniós szóvédjegy – 18 048 245. sz. védjegybejelentés*Az EUIPO előtti eljárás:* törlési eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2021. november 12-én hozott határozata (R 480/2021-4. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- adjon helyt a keresetnek;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és a LULU’S FASHION LOUNGE LLC társaságot kötelezze a saját költségeik viselésére, valamint egyetemlegesen kötelezze őket az Ugo Bensoussan részéről felmerült költségek viselésére, az EUIPO előtti eljárás során felmerült költségeket is beleértve.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2022. január 19-én benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)**(T-36/22. sz. ügy)**

(2022/C 138/27)

*A keresetlevél nyelve: román***Felek***Felperes:* Romedor Pharma SRL (Focșani, Románia) (képviselő: E. Dicu ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Perfect Care Distribution (Bukarest, Románia)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy jogosultja:* a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: PERFECT FARMA CERVIRON európai uniós ábrás védjegy – 10 864 511. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2021. november 17-én hozott határozata (R 522/2021-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet a benne foglalt megfogalmazás és indokolás szerint;
- helyezze hatályon kívül megtámadott határozatot, és ennek megfelelően adjon helyt a 10 864 511. sz. európai uniós védjegy törlésének.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (4) bekezdésével együttesen értelmezett 60. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése.

2022. január 19-én benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)

(T-37/22. sz. ügy)

(2022/C 138/28)

A keresetlevél nyelve: román

Felek

Felperes: Romedor Pharma SRL (Focșani, Románia) (képviselő: E. Dicu ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Perfect Care Distribution (Bukarest, Románia)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: CERVIRON európai uniós ábrás védjegy – 18100664. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2021. november 17-én hozott határozata (R 520/2021-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet a benne foglalt megfogalmazás és indokolás szerint;
- helyezze hatályon kívül megtámadott határozatot, és ennek megfelelően adjon helyt a 18100664. sz. európai uniós védjegy törlésének.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (4) bekezdésével együttesen értelmezett 60. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése.
-

2022. január 20-án benyújtott kereset – Romedor Pharma kontra EUIPO – Perfect Care Distribution (CERVIRON Perfect Care)

(T-38/22. sz. ügy)

(2022/C 138/29)

A keresetlevél nyelve: román

Felek

Felperes: Romedor Pharma SRL (Focșani, Románia) (képviselő: E. Dicu ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Perfect Care Distribution (Bukarest, Románia)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: CERVIRON PERFECT CARE európai uniós ábrás védjegy – 18064805. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2021. november 17-én hozott határozata (R 521/2021-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet a benne foglalt megfogalmazás és indokolás szerint;
- helyezze hatályon kívül megtámadott határozatot, és ennek megfelelően adjon helyt a 18064805. sz. európai uniós védjegy törlésének.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (4) bekezdésével együttesen értelmezett 60. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése.

2022. január 19-én benyújtott kereset – OA kontra Parlament

(T-39/22. sz. ügy)

(2022/C 138/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: OA (képviselők: G. Rossi és F. Regaldo ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- fogadja el a keresetet;
- semmisítse meg mindkét megtámadott határozatot (kivéve a második megtámadott határozat azon részét, melyben az alperes elfogadta a nyugdíjkorhatárra vonatkozó kifogást);
- állapítsa meg, hogy a felperes nyugdíját a felperes által a 2010. június 24-e és 2021. március 31-e közötti időszakban kapott díjazás átlaga alapján kell meghatározni (*pro rata* szabály);

- állapítsa meg, hogy a felperes nyugdíjának kiszámításakor figyelembe kell venni a 2004. július 27-e és 2009. július 1-je közötti időszakot is;
- kötelezze az alperest a felperesnek okozott, (a keresetlevél) 74. pontjában hivatkozott formula szerint meghatározott összegű, vagy (abban a valószínűtlen esetben, ha a Törvényszék nem adna helyt a fenti 2., 3. és 4. pontban foglaltaknak) bármely más, a Törvényszék által igazságosnak és méltányosnak ítélt kártérítés megfizetésére és
- (mindenképpen) az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes nyolc jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a megtámadott határozatok előre rögzítették a felperes nyugdíjjogosultsága összegének kiszámítására vonatkozó bizonyos részletes szabályokat, ezért a kereset elfogadható.
2. A második jogalap arra vonatkozik, hogy a megtámadott határozatok tévesen értelmezték az Európai Bíróságnak az elfogadhatóságra vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.
3. A harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy a felperes által kért határozat nem jár hátrányos következményekkel az alperesre nézve, még abban az esetben sem, ha a felperes foglalkoztatási jogállása a jövőben megváltozik.
4. A negyedik jogalap arra vonatkozik, hogy a felperes által 2004 és 2009 között szerzett szolgálati időt az intézménynél szerzett szolgálati időnek kell tekinteni.
5. Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy a nyugdíjkorhatár újbóli megállapításának a 63. életév megjelölését kell eredményeznie, az alperes által hozandó határozattal szembeni fellebbezés sérelme nélkül.
6. A hatodik jogalap az úgynevezett *pro rata* szabály alkalmazásának szükségességére vonatkozik.
7. A hetedik jogalap az egyenlőség és az arányosság elve megsértésének orvoslása érdekében a személyzeti szabályzat 77. cikkének második bekezdése alkalmazása részleges mellőzésének lehetőségére vonatkozik (tekintettel az „utolsó” szóra).
8. A nyolcadik jogalap a kártérítési kérelemre vonatkozik.

2022. január 27-énbenyújtott kereset – Románia kontra Bizottság

(T-49/22. sz. ügy)

(2022/C 138/31)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Románia (képviselők: E. Gane e L. Bațagoi, meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kérélmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2021. november 17-i (EU) 2021/2020 Bizottság végrehajtási határozatot ⁽¹⁾ abban a részében, amelyben az azon 178 320 110,85 euró teljes összegű, Románia akkreditált kifizető ügynöksége által teljesített, az EMGA és az EMVA keretében bejelentett kiadásokra vonatkozik, és amely azon okból alkalmazott átalánykorrekcióknak felel meg (5 % et 2 %), amelyeket az uniós jognak a területalapú támogatásokkal kapcsolatos, a 2017. és 2018. igénylési évek (2018. és 2019. gazdasági év) tekintetében történő megsértése miatt alkalmaztak;

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem megfelelően gyakorolta a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 52. cikke alapján fennálló, bizonyos összegeknek az uniós finanszírozásból történő kizárására vonatkozó hatáskörét.

— A Bizottság nem megfelelően hajtotta végre a 2017. és 2018. igénylési évekre vonatkozó szabályszerűségi záróelszámolási eljárást:

— A Bizottság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy *szabálytalanság állt fenn a környezetbarátabbá tétel jogcímén történő kifizetések adminisztratív ellenőrzését illetően*, amely hatással volt az alapokra. Még azt feltételezve is, hogy fennállt ilyen szabálytalanság, az uniós intézmény magatartása, különösen a megállapítások nem eléggé világos megfogalmazása, valamint a 2017. és 2018. évre vonatkozó vizsgálatok időbeli egybeesése lehetetlenné tette a hatásra vonatkozó számítások bemutatását az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más szervek, a pénzgazdálkodás, a számlaelszámolás, az ellenőrzési szabályok, a biztosítékok és az átláthatóság tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2014. augusztus 6-i 908/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽³⁾ 34. cikkének (3) bekezdésében előírt határidőn belül. Ezen összefüggésben a Bizottság igazolatlanul és a 908/2014 végrehajtási rendelet 34. cikke (6) bekezdésének megsértésével tagadta meg azon adatok és számítások vizsgálatát, amelyeket a román hatóságok a 2018. évi (2020. február 5-i) vizsgálatra vonatkozó, egyeztetési eljárás indítása iránti kérelemben bocsátottak a rendelkezésére. A Bizottságnak semmiképpen nem kellett volna 5 %-os átalánykorrekciókat alkalmazni.

— A Bizottságnak a 2018. évi vizsgálattal összefüggő magatartása *a MePAR⁽⁴⁾ naprakésszé tételére – a referenciaparcellák minősége és megfelelő azonosítása MePAR-FIR-ben⁽⁵⁾ - vonatkozó szabálytalanságokat* illetően, és különösen az a tény, hogy alapvető szempontok a 2017. évi (2019. december 20-i) vizsgálatra vonatkozó végső álláspontjában kerületek tisztázásra, lehetetlenné tette az említett szabálytalanságok terjedelmének meghatározását és a hatásra vonatkozó számítások bemutatását a 908/2014 végrehajtási rendelet 34. cikkének (3) bekezdésében előírt határidőn belül. Ezen összefüggésben a Bizottság igazolatlanul és a 908/2014 végrehajtási rendelet 34. cikke (6) bekezdésének megsértésével tagadta meg azon adatok és számítások vizsgálatát, amelyeket a román hatóságok a 2018. évi (2020. február 5-i) vizsgálatra vonatkozó, egyeztetési eljárás indítása iránti kérelemben bocsátottak a rendelkezésére.

— A Bizottságnak a 2018. évi vizsgálattal összefüggő magatartása *az EMVA által finanszírozott területalappú támogatásokhoz kapcsolódó támogatási intézkedések tekintetében elfogadható maximális területre vonatkozó szabálytalanságot* illetően, amelynek lényege a saját számítási rendszerének alkalmazására való kötelezés, nem helyettesítheti a román hatóságok által 2019. június 10-én benyújtott adatok és számítások vizsgálatát. Ezenfelül, e magatartás lehetetlenné tette a román hatóságok számára, hogy a 908/2014 végrehajtási rendelet 34. cikkének (3) bekezdésében előírt határidőn belül meghatározzák a benyújtott adatok és számítások szükséges kiigazításait. Ezen összefüggésben a Bizottság igazolatlanul és a 908/2014 végrehajtási rendelet 34. cikke (6) bekezdésének megsértésével tagadta meg azon adatok és számítások vizsgálatát, amelyeket a román hatóságok a 2018. évi (2020. február 5-i) vizsgálatra vonatkozó, egyeztetési eljárás indítása iránti kérelemben bocsátottak a rendelkezésére.

— A Bizottság tévesen állapította meg, hogy szabálytalanság áll fenn a környezetbarátabbá tétel tekintetében történő kifizetési rendszer keretében végzett helyszíni ellenőrzések elégséges száma vonatkozásában, amikor tévesen hivatkozott az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak az integrált igazgatási és kontrollrendszer, a vidékfejlesztési intézkedések és a kölcsönös megfeleltetés tekintetében történő megállapításáról szóló, 2014. július 17-i 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁶⁾ 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően közzétett adatokra és statisztikákra. Még azt feltételezve is, hogy fennállt egy ilyen szabályozás, a Bizottságnak nem kellett volna 5 %-os átalánykorrekciókat alkalmaznia.

2. A második, az arányosság elvének megsértésére alapított jogalap

— Románia azt állítja, hogy a megtámadott határozat ellentétes az arányosság elvével, mivel az 5 %-os átalánykorrekciók alkalmazása az EMGA jogcímén, és a 2 %-os átalánykorrekciók alkalmazása az EMVA jogcímén teljesített kifizetések tekintetében a 2017. és 2018. igénylési év vonatkozásában, az uniós alapoknak a szabálytalanságok következtében fellépő veszteségei túlértékelését jelentik, mivel ezen 5 %-os, illetve 2 %-os átalánykorrekciók nem veszik figyelembe sem a jogsértés jellegét és súlyát, sem pedig azoknak az Unió költségvetésére gyakorolt pénzügyi következményeit.

3. A harmadik, az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 296. cikkének második bekezdésében előírt indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap

- A Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt indokolási kötelezettséget, mivel nem indokolta elégségesen és megfelelően egyfelől a szabálytalanságok fennállását, valamint a román hatóságok által benyújtott érvek és számítások elutasítását, illetve, másfelől, a 908/2014 végrehajtási rendelet alkalmazásának mellőzését a 2017. és a 2018. igénylési évekre vonatkozó szabályszerűségi záróelszámolási eljárás sajátosságaival kapcsolatban.

⁽¹⁾ HL 2021. L 413., 10. o.

⁽²⁾ HL 2013. L 347., 549. o.

⁽³⁾ HL 2014. L 255., 59. o.

⁽⁴⁾ Mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer

⁽⁵⁾ Mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer – földrajzi információs rendszer

⁽⁶⁾ HL 2014. L 227., 69. o.

2022. január 31-én benyújtott kereset – Labaš v EUIPO (FRESH)

(T-58/22. sz. ügy)

(2022/C 138/32)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Miroslav Labaš (Kassa, Szlovákia) (képviselő: M. Vasil' ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: a FRESH európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 18 311 155. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2021. november 24-én hozott határozata (R 610/2021-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- másodlagosan, helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot a vitatott védjegybejelentésben meghatározott 35. és 3a9. osztály tekintetében;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése;
- A FRESH megjelölés és a 35. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében való lajstromozhatóságának elutasítása közötti közvetlen kapcsolat meghatározásának hiánya.

2022. február 1-jén benyújtott kereset – Guma Holdings kontra EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)

(T-67/22. sz. ügy)

(2022/C 138/33)

A keresetlevél nyelve: angol

A felek

Felperes: Guma Holdings LTD (Limassol, Ciprus) (képviselők: M. Oleksyn és M. Stępkowski ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: X-Trade Brokers Dom Maklerski S. A. (Varsó, Lengyelország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: sötétszürke, világosszürke, kék színű, kék árnyalatú XTRADE európai uniós ábrás védjegy – 13 061 387. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2021. november 8-én hozott határozata (R 981/2020-5. sz. ügy)

A felek kereseti kérelmei

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- változtassa meg a megtámadott határozatot, és teljes egészében utasítsa el a törlési kérelmet;
- az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a saját költségeik, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére, az EUIPO előtti eljárás során felmerült költségeket is beleértve.

Jogalapok

- Az (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 27. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 95. cikke (2) bekezdésének megsértése.
- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megsértése, összefüggésben az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (2) bekezdésével; ⁽¹⁾
- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (4) bekezdésének és 60. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, összefüggésben az (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 16. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 7. cikke (2) bekezdésének d) pontjával.

⁽¹⁾ HL 2012. C 326., 391. o.

2022. február 3-án benyújtott kereset – Novasol kontra ECHA

(T-70/22. sz. ügy)

(2022/C 138/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Novasol (Kraainem, Belgium) (képviselők: C. Alter és G. Bouton ügyvédek)

Alperes: Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikke alapján az ECHA 2021. november 25-i SME D (2021)8531 DC határozatát, amelyben megállapította, hogy a felperes nem ismerhető el kkv-ként, és nem jogosult a középállalkozásra irányadó csökkentett díjakra, amelyeket a benyújtások időpontjában igényelt;
- az ECHA-t kötelezze az összes költség viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az ECHA a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, mivel tévesen értelmezte a REACH-rendeletben, ⁽¹⁾ a 2003/361 ajánlásban, ⁽²⁾ valamint a 340/2008 rendeletben ⁽³⁾ szereplő, kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv) méretének értékelésére alkalmazandó jogszabályokat.
2. A második jogalap a jelen ügy tényállását érintő nyilvánvaló értékelési hibán alapul, amennyiben a megtámadott határozat a kkv-nak való minősítéshez szükséges tényállás téves értelmezésén alapul, noha az ECHA rendelkezett a felperes méretének értékeléséhez szükséges valamennyi információval.
3. A harmadik jogalap az indokolási kötelezettség, valamint a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul, mivel a felperes által a vállalkozás méretének meghatározása érdekében megfogalmazott részletes és dokumentált észrevételek ellenére az ECHA egyáltalán nem vette figyelembe az előterjesztett érveket.

⁽¹⁾ A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.).

⁽²⁾ A mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás (HL 2003. L 124., 36. o.).

⁽³⁾ A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség részére fizetendő díjakról szóló, 2008. április 16-i 340/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008. L 107., 6. o.).

2022. február 8-án benyújtott kereset – Siemens kontra Parlament

(T-74/22. sz. ügy)

(2022/C 138/35)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Siemens SAS (Saint-Denis, Franciaország) (képviselő: E. Berkani ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

elsődlegesen

- semmisítse meg az 1. és 2. sz. tétel tekintetében azon ideiglenesen létrehozott társulás által benyújtott ajánlatokat elutasító két 2021. december 8-i határozatot, amelynek a Siemens SAS is tagja volt;
- semmisítse meg az 1. sz. tételt a Santerne Alsace társaságnak, a 2. sz. tételt pedig Detection Electronique Française (DEF) társaságnak odaitélt két határozatot;

másodlagosan

- kötelezze az Európai Parlamentet, hogy a vitatott közbeszerzés 1. és 2. sz. tételének elnyerésére vonatkozó esély elvesztéséből eredő kár megtérítése címén fizessen a Siemens SAS társaság részére 1 967 994 euró összeget;

mindenesetre,

- az Európai Parlamentet kötelezze a jelen eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a tűzvédelmi rendszernek az Európai Parlament strasbourg-i épületeiben való felújítására irányuló 06A70/2021/M004. sz. közbeszerzési eljárás keretében az általa az 1. és 2. sz. tételre benyújtott ajánlatokat elutasító két, 2021. december 8-i európai parlamenti határozattal szemben benyújtott keresete alátámasztása érdekében két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a Siemens SAS társaságnak az 1. és 2. sz. tétel tekintetében való jogellenes kizárására alapított jogalap. A felperes e tekintetben egyrészt az Európai Parlament által az ajánlat értékelése során elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára, másrészt pedig az átláthatóság elvének az általa történő megsértésére hivatkozik, hogy a Parlament olyan hibás szimulációs eszközt bocsátott a Siemens SAS társaság rendelkezésére, amelynek meghatározó szerepe volt az ajánlatok elbírálásában.
2. A második, a Parlament szerződésen kívüli felelősségére alapított jogalapról. A felperes az 1. és 2. sz. tétel elnyerésére vonatkozó esélye elvesztése folytán elszenvedett kár megtérítését kéri.

2022. február 9-én benyújtott kereset – Asesores Comunitarios kontra Bizottság

(T-77/22. sz. ügy)

(2022/C 138/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Asesores Comunitarios SL (Madrid, Spanyolország) (képviselő: J. Monrabà Bagan ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2021. december 3-i C(2021) 8946 final határozatot, amely megtagadja a Spanyolország helyreállítási és rezilienciaépítési tervének hozzáférhetővé tételét; és
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, az alperes tévesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának negyedik franciabekezdését azáltal, hogy aláírta a pénzügyi és gazdaságpolitika tekintetében fennálló közérdeket. A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat helytelenül állapította meg a tényeket a Spanyol Királyság gazdasági stabilitását a helyreállítási és rezilienciaépítési terv felperes számára történő hozzáférhetővé tétele okán fenyegető feltételezett veszély kapcsán.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az alperes tévesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor megállapította, hogy a kért dokumentumok nyilvános hozzáférhetővé tétele sértené az e dokumentumokban említett személyek magánéletét és sérthetetlenségét.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az alperes tévesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdését, amikor megállapította, hogy a kért dokumentumok nyilvános hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a folyamatban lévő döntéshozatali eljárást.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy az alperes tévesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdését, amikor megállapította, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez nem fűződik olyan nyomós közérdek, amely elsőbbséget élvezne a folyamatban lévő döntéshozatali eljárás védelmének igényével szemben.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2022. február 14-én benyújtott kereset – OF kontra Bizottság

(T-80/22. sz. ügy)

(2022/C 138/37)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: OF (képviselő: N. de Montigny ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen
 - semmisítse meg az 1. sz. Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal 2021. április 13-i, a felperes házastársa gyermekei eltartásnak jogcímén járó családi támogatásokat elutasító határozatát;
 - semmisítse meg az 1. sz. Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal által a 2021. április 13-i határozata alapján a 85. cikk végrehajtásáról hozott 2021. május 10-i határozatot;
 - amennyiben szükséges, semmisítse meg a panaszt elutasító 2021. november 12-i határozatot;
- másodlagosan
 - kötelezze az alperest az adminisztráció által elkövetett igazgatási hibából eredő, 56 504,61 euróra tartott pszichológiai és vagyoni kár megtérítésére;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az 1. sz. Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal 2021. április 13-i, a felperes házastársa gyermekei eltartásnak jogcímén járó családi támogatások meghosszabbítását elutasító határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a téves jogalkalmazáson és ténybeli tévedésen, a téves és ellentmondásos indokoláson, a bizonyítási teher súlyosabbá válásán, az adott eset különös körülményeinek figyelmen kívül hagyásán és az eltartás fogalmának megsértésén alapul.
2. A második jogalap az előreláthatóság, a jobbiztonság és az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) folyamatosan állandó alkalmazása elvének megsértésén, valamint a megfelelő indokolás hiányán alapul.
3. A harmadik jogalap a megfelelő ügyintézés és a pozitív megkülönböztetés elvének megsértésén, a hitelesített igazolás jogellenes elutasításán, a gondoskodási kötelezettség és a minden személyt megillető, az érdekeit vagy helyzetét érintő döntés előtti meghallgatáshoz való jog megsértésén alapul.
4. A negyedik jogalap a felperes helyzetének nyilvánvalóan hibás értékelésén és a házastársa gyermekei eltartásának valódiságán alapul.

Az 1. sz. Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal által a 2021. április 13-i határozat alapján a 85. cikk végrehajtásáról hozott 2021. május 10-i határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a meghallgatáshoz való jog megsértésén alapul.
 2. A második jogalap a személyzeti szabályzat 85. cikkének és a jogalap nélküli összegek visszakövetelésének végrehajtására vonatkozóan előírt feltételek megsértésén alapul.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU